

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Cur Magistratus sit honorandus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Virgil. lib. 4.
Æneid,

*Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat,
Vel Pater omnipotens adigat me fulmine ad umbras,
Pallentes umbras Erebi, noctemq; profundam:
Antè, pudor, quàm te violem; aut tua iura resoluam.
Ille meos primus qui me sibi iunxit, amores
Abstulit: ille habeat secum: seruetq; sepulchro.*

II.
Aristot. lib. 1.
Ethic.
Psal. 82. 11
Rom. 13. 4. & 6
Cic. lib. 3. de
legib.

10. Quia ars gubernandi civitates principatum tenet in omni-
bus artibus, meritò, ob hanc excellentiam, præcipue honoran-
dus est magistratus, qui est, ut Cic. ait, *lex loquens*, & loco Dei,
Ego dixi, Deus estis: certè minister Dei est magistratus, atque tum,
ob virtutem, tum ob laborem, tum etiã ob periculum suum, &
commodum communitalis honore dignus. Equidem & istud

Cic. lib. 1. de
offic.

magnam est virtutis in principe argumentum, si subditi libenter
ipsum sequantur. Et sine illius prudentia ac diligentia civitas esse
non potest. *Omnino qui Reip. præsent, ait Tullius, duo præcepta te-
neant: unum, ut utilitatem civium sic tueantur, ut quidquid agant,
ad eam referant, obliti commodorum suorum: alterum ut totum corpus
Reip. curent, ne dum partem aliquam tueantur, reliquas deserant. Vi
enim tutela, sic procuratio Reipub. ad utilitatem eorum, qui commisi-
sunt, non ad eorum, quibus commissa est, gerenda est. Quam ad rem
non solum prudentia, sed & iustitia, & vigilantia, animusq; sibi
à nimia cupiditate temperans requiritur. Quin & fortitudo, quia*

Cic. pro Scæ.

*sudandum est ijs, qui magistratum gerunt, pro communibus commodis,
adeunda inimicitia, subeunda sæpe pro Rep. tempestates: cum multis au-
dacibus, improbis, nonnumquam etiã potentibus dimicandum. Est
itaq; magistratus, erga rebellantes constantia, erga subiectos be-
nevolentia vii. Quæ omnia ferè complexus est Apostolus illis*

Rom. 13. 1.

*verbis: Omnis anima potestatibus sublimioribus, hoc est, Principi-
bus, & magistratibus (idem enim est potestatibus, quod potestatibus
præditis) subdita sit; in temporalibus potestati civili, in spiritua-
libus, Prælato, Episcopo, Pontifici. Non est enim potestas, nisi à*

Matth. 4. 9.

*Deo; cuiusq; diuina ordinatione; non à diabolo, quamvis ille
mentiendo dicat: Hac omnia tibi dabo: nec à solo homine; sed ab*

Prov. 8. 15.

*eo, qui dicit, Per me reges regnant. Est autem potestas Ecclesiasti-
ca quidem immediatè à Deo instituta, cum Christus ipse Petrum
& Apostolos Ecclesiæ præfecerit; civilis autem saltem mediatè,
cum*

cum natura recta; ratio, quæ à solo Deo est, dicet, & hominibus suggerat, ut Reip. magistratus præficiant, à quibus regantur. Addit: *Quæ autem sunt, à Deo ordinata sunt, ut homines à peccatis retrahant, atque ad iustitiam pacemque, colendam impellant. Neque verò ordinatæ sunt tantum apteque, institutæ, verum etiam præceptæ; ut eis resistere nefas sit. Vnde sequitur: Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt;* tum ab ipsa potestate temporariam, tum à Deo æternam, ut S. Chrysostomus exponit. E quibus deducit D. Augustinus, esse peccatum mortale etiam civili resistere potestati, si nimirum res grauis, & sub graui interminatione præcipiatur. Hac enim de causa subiungit: *Idèò necessitate subditi estote, non solum propter iram (seu poenam, ob quam gladium portat) sed etiam propter conscientiam, ne ea inobedientiæ rea fiat.* Honorandus est igitur magistratus timore, reuerentia, obedientia, vestigalibus & tributis; denique titulis, sceptris, purpuris, prout cuiusque gradus exigit.

Ut autem intelligamus, quorsum hunc honorem adèò inculcet D. Paulus, in memoriam renocandum est, quod Clemens Alexandrinus, alijque scribunt, tempore Christi & D. Pauli, ob Iudæ, & Galilæorum sectam, quæ diu inter Iudæos vixit, docuitque, pro libertate tuenda omne dominium Cæsaris & vestigal, etiam morte proposita, abnuendum esse (de qua non solum Iosephus, sed etiam Acta Apostolorum meminerunt,) rumorem quoque & suspicionem ad Christum & Apostolos transisse, eò quod ipsi quoque Galilæi & nouarum rerum præcones essent; quasi per Euangelium politias humanas, regna, & Resp. sæculares euertissent; quemadmodum Iudæi omnes Iudam & Galilæos secuti, qui quod dicerent, populum Dei liberum non debere subijci, & infidelibus Romanis seruire, Romanis de facto rebellauerunt. Quæ de causa à Tito excisi sunt. Itaque tunc, cum Christi Ecclesia inciperet innotescere, eadem calumnia, in Christianos, qui origine erant, & habebantur pro Iudæis, deriuata est. Eam calumniam, ut abstergeret Christus, iussit dari *Cæsari, quæ Cæsaris sunt,* & Petro mandauit, ut didrachma solueret; ac ne apud Romanos, aliosue magistratus Christiana religio in odium vocaretur, Paulus, Apo-

S. Augustini
ep. 50.

III.
Clem. Alex.
lib. 4. Strom.
S. Augustin.
in Psal. 118.
conc. 31.
Ioseph lib. 18.
Antiq. cap. 1.
Act. 5. 37.

Matth. 22. 21.

Qq

stoli que,